

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év április hó 27. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

Í T É L E T T:

Az emberölés bűntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 12.B.48/2015/10. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 14 (tizennégy) év 6 (hat) hónapra enyhíti.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből a vádlott 1.434.996 (egymillió-négyszázharmincnégyezer-kilencszázkilencvenhat) forintot köteles az államnak megfizetni, míg a fennmaradó 317.574 (háromszáztizzenhétezer-ötszázhetvennégy) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 6790 (hatezer-hétszázkilencven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2015. november 11. napján kelt 12.B.48/2015/10. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettében (Btk. 160.§ (1) és (2) bekezdés d/ és k/ pontja) és magánlaksértés bűntettében (Btk. 221.§ (1), (2) bekezdés a/ és c/ pontja, (4) bekezdés).

Ezért öt halmazati büntetésül 16 év 6 hónap szabadságvesztésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztést fegyházban kell végrehajtani és a vádlott a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható.

Rendelkezett a járulékos kérdések, így az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe beszámítása, a bűnjelek és a bűnügyi költség viselése tekintetében is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.43/2016/1. számú átiratában az ügy elbírálására nyilvános ülés tartását indítványozta és bejelentette, hogy azon nem vesz részt.

A védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartotta, a bizonyítékok mérlegelésével megalapozott tényállást állapított meg és indokolási kötelezettségét is teljesítette.

Okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményeit is törvényesen minősítette. Megfelelőnek tartotta a büntetést, de utalt arra, hogy a büntetlen előélet a kétszeresen minősülő élet elleni cselekmény elkövetőjével szemben csak kisebb súllyal vehető figyelembe, míg további súlyosító körülmény a vádlottal rokoni viszonyban levő idős hölgy sérelmére történt elkövetés. Az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A nyilvános ülésen a vádlott védője a bejelentett fellebbezést fenntartotta, mert álláspontja szerint a kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos. Nem vitatta a bűncselekmény súlyosságát, de kiemelte, hogy a vádlott kezdetektől teljeskörű beismerő vallomást tett és nem ölési szándékkal ment át a sértetthez, de az események úgy alakultak, hogy megtörtént a cselekmény, amelyet a vádlott megpróbált eltussolni. Mivel nem hagyható figyelmen kívül a vádlott életvitele, szellemi képességei és az a körülmény, hogy kora ellenére soha nem volt büntetve, a büntetés enyhítését kérte.

A vádlott felszólalásában bejelentette, hogy elgondolkodott a történeteket és nagyon sajnálja, amit tett.

A bejelentett fellebbezések az alábbiak szerint alaposak.

Az ítéletábra a vádlott és védője fellebbezése folytán az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Felülbírálata során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva megfelelő körben, kellő körültekintéssel és részletességgel folytatta le a bizonyítási eljárást. A vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességében okszerűen, a logika szabályainak ellent nem mondóan értékelte, mérlegelte. Tényből tényre is helyes következtetést vont le.

A lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az elsőfokú bíróság túlnyomórészt megalapozott, a Be. 351.§-nak (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg.

Az igazságügyi orvosszakértői véleményre figyelemmel azonban az ítélet 4. oldal 1. bekezdés 1. mondata és a 2. bekezdés 2. mondata a Be. 352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján azzal helyesbítendő, hogy a nagy erő helyett a vádlott legfeljebb közepes erővel szorította a sértett nyakára a botját. (39-4360/2015. számú igazságügyi orvosszakértői vélemény 26. oldala).

A fentiek szerint helyesbített tényállás már minden tekintetben megalapozott, következésképp ez a tényállás a Be. 352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a másodfokú eljárásban is. Megjegyzendő, hogy a tényállást fellebbezési támadás nem érte.

Az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének.

Számot adott arról, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékok közül mely bizonyítékot, mely körben és miként fogadott el, illetve mely bizonyítékokat, mely körben és miért nem tartott valónak.

Az elsőfokú bíróság rendkívül részletesen és irathűen ismertette és elemezte a vádlott különböző vallomásait és a vallomások közül helytállóan fogadta el a 2014. január 2-án tett nyomozati nyilatkozatát a tényállás alapjául. Ez a vallomás állt ugyanis összhangban az igazságügyi orvosszakértői véleményekkel, a helyszíni szemle jegyzőkönyvével, az igazságügyi nyomozásakértői és tűzvizsgálói véleményekkel.

A tanúk nyilatkozatai csak a sértett személyiségével, a sértett és a vádlott kapcsolatával összefüggésben hordoztak információt.

Így az egyéb objektív bizonyítékokkal alátámasztott beismerő vádlotti vallomásra megnyugtató módon lehetett tényállást alapítani.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és cselekményeit is törvényesen minősítette.

A jogi indokolás megfelel a Kúria 3/2013.BJE határozatában foglaltaknak és a hatályos anyagi jogi rendelkezéseknek.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket hiánytalanul sorolta fel. A főügyészség által szorgalmazott idős rokon hölgy sérelmére elkövetést súlyosítóként értékelni azonban a minősítésre is tekintettel nem lehetett és azért sem, mert az unokatestvéri minőségnek a cselekmény elkövetésében semmi szerepe nem volt.

Tény, hogy az elsőfokú bíróság kiemelkedő tárgyi súlyú bűncselekményben állapította meg a vádlott bűnösségét. A vádlott azonban az eljárás kezdetétől a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett, amelyhez a másodfokú nyilvános ülésen is kifejezett és valóban komoly megbánás társult. A vádlott 55 évesen büntetlen előéletű. Mindezek pedig lehetőséget biztosítottak a vádlottal szemben kiszabott büntetés tartamának enyhítésére és a 17 év és fél éves középértékűt lényegesen nagyobb eltérésre, mint amire az elsőfokú bíróság lehetőséget látott.

A 14 év 6 hónap tartamú szabadságvesztés arányban áll a cselekmények tárgyi súlyával, a vádlott alanyi bűnösségi fokával, a bűnösségi körülményekkel és megfelel a büntetés céljainak is.

Az elsőfokú bíróság törvényesen tiltotta el a vádlottat a közügyektől, annak tartama is megfelelő.

A végrehajtási fokozatra, a feltételes szabadságra és a járulékos kérdésekre vonatkozó rendelkezések is - a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés kivételével - törvényesek.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a poligráfós szaktanácsadó és az igazságügyi grafológus szakértő vizsgálata szükségtelen volt, az elsőfokú bíróság a vizsgálat eredményét és a szakértői véleményt bizonyítékként nem is vette figyelembe (ítélet 17. oldal 7. bekezdése).

Következésképp az ezen vizsgálatok folytán felmerült bűnügyi költség, melynek 317.574 forint az összege a vádlottra nem terhelhető, ennek költségét a Be. 339.§ (1) bekezdése alapján az államnak kell viselnie.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb - törvényes - rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú bírósági ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába az ítélet tábla a Btk. 92.§-ának (1) és (2) bekezdése alapján beszámította.

A vádlott védelmét a másodfokú eljárásban kirendelt védő látta el. Ennek költségét az ítélet tábla a Be. 381.§ (1) bekezdése alapján megállapította és mivel a vádlott és védőjének fellebbezése eredményre vezetett a Be. 381.§ (2) bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy a másodfokú eljárásban a védelem ellátásával felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Budapest, 2016. év április hó 27. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
előadó bíró

. Halász Irén sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 12.B.48/2015/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.34/2016/9. számú ítéletével írt változtatással 2016. év április hó 27. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2016. év április hó 27. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Moncz Tímea
tisztviselő